

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3To/12/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2119010744
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 03. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Kresl
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2023:2119010744.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Rastislava Kresla a sudcov JUDr. Kataríny Stanislavskej a JUDr. Ladislava Révesa, v trestnej veci obžalovaného A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., pre zločin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c), ods. 3 písm. b), ods. 4 písm. f) Trestného zákona s poukazom na § 139 písm. e) Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Trnava č. k. 4T/10/2019-359 zo dňa 23.06.2022, na verejnom zasadnutí konanom dňa 21.03.2023 v Trnave, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného A. B., nar. XX.XX.XXXX, z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Trnava č. k. 4T/10/2019-359 zo dňa 23.06.2022 bol obžalovaný A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom ul. D. D. E. XXXX/XX, C. uznaný vinným v bode 1/ obžaloby z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f), ods. 3 písm. b) Trestného zákona účinného do 31.07.2019 a v bode 2/ obžaloby zo zločinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c), ods. 3 písm. b), ods. 4 písm. f) Trestného zákona s poukazom na § 139 písm. e) Trestného zákona v znení účinnom do 31.07.2019, na tom skutkovom základe,

že

1/ dňa 28.06.2018 v čase okolo 11:43 hod v meste Trnava na ulici Beethovenova č. 28 v predajni TETA drogéria z predajnej plochy odcudzil 8 ks Elseve šampón 250 ml, 11 ks Elseve balzam 200 ml, 14 ks Nivea sprchový gél 250 ml, 7 ks Dove Deo/SG hodváb a 4 ks Dove Men Deo/SG Clea tým spôsobom, že tento tovar si schoval do igelitovej tašky a pravého vrecka a následne s týmto prešiel bez zaplattenia cez pokladničnú zónu smerom k východu a z predajne utiekol na neznáme miesto, čím uvedeným konaním spôsobil spoločnosti PEMAS plus spol. s.r.o., IČO: 35 694 254, so sídlom Vinárska 1, 951 41 Lužianky, škodu v celkovej výške 109,36 Eur, hoci mu bola dňa 29.11.2017 rozhodnutím Obvodného oddelenia PZ Trnava uložená pokuta vo výške 30 Eur, a to blokom na pokutu nezaplattenú na mieste e.č. 12099896, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 29.11.2017 za priestupok proti majetku podľa § 50 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, napriek tomu, že Trestným rozkazom Okresného súdu Trnava, sp. zn. 15T/5/2018 zo dňa 05.02.2018, právoplatným dňa 17.02.2018, bol uznaný vinným zo spáchania prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 Trestného zákona,

2/ dňa 02.08.2018 v čase o 11:53 hod v Trnave na Trojičnom námestí č. 9 v Trnave v obchodnom dome Jednota na prízemí pri výťahoch pristúpil k tam stojacej F. G., nar. v roku XXXX a následne jej z krku strhol zlatú retiazku neznámej značky so zlatým krížikom a pozlátaným medailónom Panny Márie, ktorú si prisvojil, čím poškodenej F. G. spôsobil škodu vo výške 50 Eur a tohto konania sa dopustil napriek tomu, že bol trestným rozkazom Okresného súdu Trnava zo dňa 05.02.2018, sp. zn. 15T/5/2018, právoplatným dňa 17.02.2018 odsúdený pre pokračovací prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 Trestného zákona a bol mu uložený trest odňatia slobody 10 mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu 30 mesiacov

a trestným rozkazom Okresného súdu Trnava sp. zn. OT/184/2018 zo dňa 30.07.2018, toho istého dňa právoplatným bol odsúdený pre prečin krádeže spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 212 ods. 2 písm. f), ods. 3 písm. b) Trestného zákona a bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní 8 mesiacov so zaradením do ústavu so stredným stupňom stráženia.

Za skutok v bode 1/ obžaloby okresný súd postupom podľa § 44 Trestného zákona upustil od uloženia súhrnného trestu s poukazom na rozsudkom Okresného súdu Galanta zo dňa 09.09.2020, sp. zn. 1T/130/2018, právoplatným dňa 09.09.2020, ktorým bol obžalovanému uložený súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 30 mesiacov, na výkon ktorého bol obžalovaný zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia a preto, že trest uložený týmto skorším rozhodnutím je na ochranu spoločnosti a nápravu páchatelia dostatočný. Za skutok v bode 2/ obžaloby okresný súd uložil obžalovanému podľa § 212 ods. 4 Trestného zákona v znení účinnom do 31.07.2019 s použitím § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 36 písm. l) Trestného zákona, § 37 písm. m) Trestného zákona trest odňatia slobody v trvaní 3 roky a 6 mesiacov. Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Zároveň obžalovanému podľa § 73 ods. 2 písm. d) Trestného zákona uložil ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou.

O náhrade škody rozhodol okresný súd podľa § 287 ods. 1 Trestného zákona tak, že obžalovanému uložil povinnosť nahradiť poškodenej F. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom H. XXX, škodu vo výšku 5 Eur a poškodenej spoločnosti Teta drogérie SR, s.r.o., so sídlom Hlohovecká 6, Lužianky, IČO: 35 694 254 škodu vo výške 109,36 eur.

Okresný súd svoje rozhodnutie odôvodnil v rozsahu č. I. 359-361.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vo vzťahu ku skutku v bode 1/ obžaloby vyplýva, že prokurátor ako aj obžalovaný sa po vyhlásení rozsudku vzdali práva na podanie odvolania, preto v tejto časti rozsudok neobsahuje odôvodnenie. Vo vzťahu ku skutku v bode 2/ vyplýva totožné, pričom obžalovaný okrem vzdania sa práva na podanie odvolania vyhlásil, že nesúhlasí s podaním odvolania vo svoj prospech osobami uvedenými v § 308 ods. 2 Trestného poriadku. Zároveň obžalovaný vyhlásil, že sa k spáchaniu skutkov priznáva, spáchanie skutkov ľutuje a žiada, aby mu súd uložil čo najnižší trest, nakoľko ukončuje svoj predchádzajúci trest, chce sa vrátiť k rodine a starať sa o svoje nezaopatrené deti. Vo vzťahu k rozhodnutiu o trestu okresný súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, výsluchom znalkyne MUDr. Daniely Martišovej, odpisom registra trestov na obžalovaného, ako aj ďalšími listinnými dôkazmi. Z vykonaného dokazovania zistil, že u obžalovaného bola zistená dlhoročná závislosť od užívania omamných a psychotropných látok, pričom liečba závislosti je naďalej dôvodná. Z registra trestov vyplýva, že obžalovaný má celkom 11 záznamov s prevahou majetkovej trestnej činnosti s najčastejším výskytom prečinu krádeže. V prípade obžalovaného ide o špeciálneho recidivistu vo vzťahu k majetkovej trestnej činnosti, pričom výchovnému účinku sa minuli či už podmienčne ukladané tresty alebo nariadený probačný dohľad. Súd zistil u obžalovaného jednu poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. l) Trestného zákona a jednu priťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 písm. m) Trestného zákona. Pokiaľ ide o spáchanie skutku v bode 2/ obžaloby, súd konštatoval, že tento skutok bol spáchaný ako recidíva v zmysle § 38 ods. 5 Trestného zákona, išlo o opätovné spáchanie zločinu vo vzťahu k odsúdeniu v trestnej veci Okresného súdu Trnava sp. zn. 1T/24/2006. Následne v priebehu súdneho konania došlo k zahladeniu odsúdenia uznesením Okresného súdu Trnava sp. zn. 10Nt/38/2021, pričom uznesenie nadobudlo právoplatnosť pred ukončením dokazovania. Pri ukladaní trestu okresný súd vychádzal z trestnej sadzby 3-10 rokov. Pri ukladaní súd prihliadol na trestnú minulosť obžalovaného, priznanie sa k spáchaniu skutku. Konštatoval, že obžalovaný má sklony k páchaniu trestnej činnosti, preto aj napriek eventuálnej možnosti mimoriadneho zníženia trestu pod spodnú hranicu trestnej sadzby okresný súd túto možnosť nevyužil. Obžalovanému uložil trest odňatia slobody vo výmere 3 roky a 6 mesiacov, t.j. trest pri spodnej hranici trestnej sadzby a zároveň najnižší trest v prípade, ak by obžalovaný spáchanie skutku popieral. Vzhľadom na to, že u obžalovaného bola zistená závislosť od užívania omamných a psychotropných látok, pričom nebola zistená potreba uloženia ochranného liečenia ústavnou formou, uložil súd obžalovanému aj ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou. Pokiaľ ide o rozhodnutie o nároku na náhradu škody, počas konania bol nárok na náhradu škody v prípade oboch poškodených riadne a včas uplatnený, preto súd rozhodol o nároku tak, že obžalovaného zaviazal k náhrade škody poškodeným tak, ako je uvedené vo výroku napadnutého rozsudku.

Proti tomuto rozsudku bezprostredne po jeho vyhlásení podal odvolanie obžalovaný čo do výroku o treste v bode 2/ obžaloby, pričom sa zároveň vzdal práva na podanie odvolania vo vzťahu k výroku o vine a treste v bode 1/ a rovnako vo vzťahu k výroku o vine v bode 2/ (č.l. 354).

Obžalovaný v odvolaní podanom prostredníctvom svojho obhajcu JUDr. Petra Peružeka namieta, že hoci okresný súd na predmetnú vec správne aplikoval ustanovenie § 39 ods. 2 písm. d) Trestného zákona, následne však bez dostatočného odôvodnenia konštatoval, že vzhľadom na trestnú minulosť obžalovaného uložil trest v rámci nezmenenej trestnej sadzby. Obžalovaný má za to, že na predchádzajúce potrestania nie je možné prihliadať, nakoľko si uvedené tresty vykonal, v opačnom prípade by došlo k dvojitému potrestaniu. Obžalovaný trvá na tom, že na naplnenie prevýchovy postačí v jeho prípade aj uloženie podmieneného trestu odňatia slobody. Svoje konanie úprimne oľutoval, chce sa vrátiť k rodine a starať sa o svoje deti. Navrhuje, aby odvolací súd uložil obžalovanému trest odňatia slobody v zmysle § 39 ods. 1 písm. d) Trestného zákona na samom začiatku trestnej sadzby.

Obžalovaný v ďalšom odvolaní podanom prostredníctvom svojho obhajcu JUDr. Petra Odehnala namieta rovnako voči uloženému trestu odňatia slobody, ktorý považuje za neprimerane prísny. Poukazuje na to, že od spáchania skutku v bode 2/ obžaloby uplynuli 4 roky, pričom odo dňa 10.12.2019 bol nepretržite obmedzený na osobnej slobode vo výkone trestu odňatia slobody za inú trestnú činnosť v inej trestne veci. Počas tohto obdobia mal dostatok času na to, aby svoje konanie oľutoval. Na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie o vine zo spáchania skutkov na podklade obžaloby, ktoré následne súd so súhlasom prokurátora prijal. Má za to, že súd pri úvahách o výške trestu nemal zohľadňovať jeho predchádzajúcu trestnú minulosť, resp. predchádzajúce odsúdenia. Trest odňatia slobody v trvaní 3 roky a 6 mesiacov je vzhľadom na okolnosti skutku neprimerane prísny. Poškodenej nespôsobil zranenia, hodnota prisvojenej retiazky bola 50 Eur, ku skutku sa priznal už v prípravnom konaní a na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie o vine a skutok oľutoval. Skutok spáchal v čase užívania omamných látok, potreboval peniaze na drogy. Od 10.12.2019 je však nepretržite vo výkone trestu odňatia slobody, abstínuje. Má dve deti, o ktoré sa chce postarať, nakoľko ich matka sa o deti nestará a jedno z maloletých detí trpí zdravotnými ťažkosťami. Uložený trest považuje za neprimerane prísny, trest postihuje nielen obžalovaného ale aj jeho dve deti. Vzhľadom na jeho osobné a rodinné pomery, okolnosti spáchania skutku postačuje podľa názoru obžalovaného aj trest kratšieho trvania, vo výmere 2 roky. Vzhľadom na uvedené navrhuje, aby odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. e) Trestného poriadku zrušil výrok o treste a o spôsobe jeho výkonu v bode 2/ a podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku rozhodol tak, že obžalovanému uloží trest odňatia slobody v trvaní 2 roky so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Krajský súd vo veci vykonal verejné zasadnutie dňa 21.03.2023 za prítomnosti zástupkyne Krajskej prokuratúry v Trnave a obhajcu obžalovaného JUDr. Petra Odehnala, zároveň v neprítomnosti obžalovaného, ktorý sa na verejné zasadnutie napriek riadne vykázanému doručeniu bez ospravedlnenia nedostavil a tiež v neprítomnosti poškodenej F. G.. Obhajca obžalovaného JUDr. Peružek vyhlásil, že v predmetnej trestnej veci pominuli dôvody obhajoby, nakoľko obžalovaný sa už nenachádza vo výkone trestu odňatia slobody, na čo odvolací súd postupom podľa § 40 ods. 1 Trestného poriadku vyhlásil opatrenie, ktorým zrušil ustanovenie obhajcu JUDr. Peružeka a náhradného obhajcu JUDr. Odehnala od povinnosti obhajovania obžalovaného, nakoľko dôvody povinnej obhajoby podľa § 37 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku pominuli. Odvolací súd na verejnom zasadnutí oboznámil prítomných s napadnutým rozsudkom, odvolaniami, odpisom z registra trestov na obžalovaného a lustráciou ZVJS, ako aj podstatným obsahom spisu. Zástupkyňa krajskej prokuratúry nevzniesla žiadne pripomienky k oboznámeniu spisového materiálu, rovnako nemala žiadne návrhy na doplnenie dokazovania. Navrhla odvolanie obžalovaného podľa § 319 Trestného poriadku zamietnuť ako nedôvodné.

Podľa ustanovenia § 317 ods. 1 Trestného poriadku, ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 Trestného poriadku, alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku, event. napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie ako i správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku.

Po splnení prieskumnej povinnosti v rozsahu § 317 Trestného poriadku odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné, v dôsledku čoho sú splnené podmienky pre jeho zamietnutie v zmysle § 319 Trestného poriadku.

Odvolací súd konštatuje, že okresný súd v záujme náležitého zistenia skutkového stavu veci vykonal všetky dôkazy, ktoré mal k dispozícii, a to pri uplatnení všetkých základných zásad, ktoré trestný proces upravujú. Vo vzťahu k napadnutému výroku o treste v bode 2/ obžaloby okresný súd jasne, zrozumiteľne a presvedčivo vysvetlil svoje úvahy o primeranosti uloženého trestu. Pokiaľ ide o odôvodnenie rozsudku, tento zodpovedá zákonným požiadavkám vyplývajúcim z ust. § 168 Trestného poriadku a odvolací súd sa bez výhrad s týmto odôvodnením stotožňuje a odkazuje naň. Na konštatovanie správnosti odvolací súd uvádza nasledovné:

Z obsahu podaného odvolania vyplýva, že obžalovaný napadol rozsudok okresného súdu výlučne čo do výroku o treste v bode 2/ obžaloby, preto predmetom odvolacieho konania je preskúmanie rozsudku len vo vzťahu k tomuto výroku. Pre úplnosť odvolací súd dodáva, že obžalovaný urobil na hlavnom pojednávaní dňa 16.09.2021 vyhlásenie v zmysle § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku o tom, že je vinný zo spáchania skutkov, ktoré sa mu kládli za vinu v oboch bodoch obžaloby, preto okresný súd so súhlasom prokurátora vyhlásenie obžalovaného prijal. Pretože inštitút uznania viny svojou povahou vylučuje preskúmanie skutkového stavu konštatovaného výrokom obžaloby a obžalobou určenej právnej kvalifikácie po prijatí vyhlásenia obžalovaného podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, odvolací súd nemohol preskúmať tento výrok z hľadiska jeho zákonnosti a odôvodnenosti. Proti výroku o vine v tomto prípade teda odvolanie ako opravný prostriedok nie je prípustné, tento výrok je právoplatný. (porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu sp. zn. 2To/5/2011 zo 7. februára 2012)

V konaní bolo nepochybne preukázané a aj s poukazom na vyhlásenie obžalovaného podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku ustálené, že obžalovaný svojim konaním v bode 1/ obžaloby spáchal prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f), ods. 3 písm. b) Trestného zákona účinného do 31.07.2019 a v bode 2/ zločin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c), ods. 3 písm. b), ods. 4 písm. f) Trestného zákona s poukazom na § 139 písm. e) Trestného zákona.

Obžalovaný v odvolaní namietal, že uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 3 roky a 6 mesiacov je vzhľadom na jeho osobu neprimerane prísny, na jeho nápravu postačuje aj trest kratšieho trvania vo výmere 2 roky, ktorý mal byť uložený navyše za použitia ustanovenia § 39 ods. 2 písm. d) Trestného zákona.

Úvodom odvolací súd poukazuje na to, že primeranosť trestu je nevyhnutným predpokladom dosiahnutia výchovných účinkov trestu. V rámci požiadavky primeranosti trestu zohráva významnú úlohu sudcovská individualizácia trestu, ktorá fakticky umožňuje naplnenie tejto požiadavky v konkrétnych prípadoch. Individualizácia trestu je prostriedkom dosiahnutia primeranosti trestu. Druh a výmera trestu musia byť súdom v každom konkrétnom prípade stanovené tak, aby zodpovedali všetkým zvláštnostiam daného prípadu.

Trest (a osobitne trest odňatia slobody) ako sankcia predstavuje najcitlivejší a najtvrdší prostriedok štátneho donútenia. Predpokladom účinnej ochrany spoločnosti, teda účinnosti generálnej a individuálnej prevencie, je adekvátnosť trestu za spáchaný trestný čin. Trestné konanie má sledovať rovnako preventívny a resocializačný cieľ, má totiž prispieť k polepšeniu a náprave páchatel'a.

Trestný zákon vychádza z jednoty individuálnej a generálnej prevencie trestu, pričom obe tieto zložky sa navzájom dopĺňajú a podmieňujú. Individuálna prevencia spočíva vo vytvorení podmienok na výchovu odsúdeného k tomu, aby viedol riadny život. Generálna prevencia má zabezpečiť nielen odradenie ostatných potencionálnych páchatel'ov od spáchania trestných činov, ale má viesť i k utvrdeniu pocitu právnej istoty a spravodlivosti u ostatných členov spoločnosti. Disproporcja medzi jednotlivými druhmi prevencie v zásade vedie k nedostatočnému výchovnému pôsobeniu trestu tak na páchatel'a trestného činu, ako i na ostatných členov spoločnosti. Požiadavka primeranosti trestu a jeho individualizácia tak núti súd prihliadať na okolnosti konkrétneho prípadu, na jeho zvláštnosti, a teda bráni mechanickému postupu súdu pri rozhodovaní o treste (rozsudok Najvyššieho súdu SR z 13. mája 2014, sp. zn. 4 To/7/2013).

Odvolací súd s prihliadnutím na vyššie uvedené konštatuje, že okresný súd pri ukladaní trestu obžalovanému postupoval podľa zásad uvedených v § 34 Trestného zákona, zisťoval poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, prihliadol na spôsob spáchania činu, jeho následok, osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Pri konkrétnej výške vychádzal z trestnej sadzby v zmysle § 212 ods. 4 Trestného zákona, a to v rozmedzí 3 roky až 10 rokov, bez jej úpravy vzhľadom na rovnaký pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností. Správne ustálil aj pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, keď u obžalovaného zistil jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona a tiež jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písmeno m) Trestného zákona. Trest odňatia slobody v trvaní 3 roky a 6 mesiacov (t.j. trest pri samej spodnej hranici trestnej sadzby) so zaradením obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu so stredným stupňom stráženia, nakoľko bol tento v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin, považuje aj odvolací súd za úmerný spáchanému skutku, teda zákonný a spravodlivý, zahŕňajúci v sebe tak prvok represie, ako aj prvky individuálnej a generálnej prevencie, odrádzajúci zároveň morálne odsúdenie páchatela.

Je nutné dodať, že osobu páchatela je potrebné hodnotiť vo všetkých súvislostiach a nemožno obísť ani možnosti jeho nápravy. Úsudok o možnosti nápravy páchatela si súd vytvára, či už na základe hodnotenia povahy a závažnosti spáchaného trestného činu pri náležitom zhodnotení osoby páchatela. Možnosť nápravy páchatela konkretizuje jeho osobu vo všetkých zásadných súvislostiach. Primárne ide o stanovenie prognózy budúceho vývoja správania sa páchatela na základe objasnenia jeho osobnostných vlastností a ich spojitosti so spáchaným trestným činom. Záver súdu o možnosti nápravy páchatela musí byť pritom vždy v súlade s ochranou, ktorú súd uloženým trestom poskytuje, záujmom spoločnosti, štátu a občanom pred útokmi páchatelov trestných činov a výchovným pôsobením na ostatných členov spoločnosti. Pri ukladaní trestov je nutné vychádzať zo spojenia a vzájomnej vyváženosti dvoch princípov, a to princípu zákonnosti trestu a princípu individualizácie trestu. (porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4To/6/2018 zo dňa 1.10.2019)

Vo svetle vyššie je potom nutné odvolacie námietky obžalovaného namietajúce neprimeranosť trestu považovať za nedôvodné. Z odpisu registra trestov vyplýva, že obžalovaný bol doposiaľ 11 krát súdne trestaný, v drvivej väčšine pre majetkovú trestnú činnosť. Prvý záznam v odpise registra trestov má z roku 2006, z čoho je zrejmé, že trestnej činnosti sa dopúšťa od mladého veku, a to kontinuálne až doposiaľ. Obžalovanému boli opakovane ukladané podmienené ako aj nepodmienené tresty, ktoré uňho neprerástli do kritického postoja k páchaniu trestnej činnosti, práve naopak, trestnú činnosť páchal aj naďalej. Z histórie jeho odsúdení možno konštatovať, že obžalovaný je tzv. špeciálnym recidivistom vo vzťahu k majetkovej trestnej činnosti, ktorý sa z predchádzajúcich odsúdení nepoučil, a teda pri spáchaní skutkov, ktoré sú predmetom tohto konania si mal byť vedomí následkov v podobe hrozby uloženia nepodmieneného trestu odňatia slobody. Obžalovaný mal možnosť zamyslieť sa nad svojim protiprávnym správaním po predchádzajúcich odsúdeniach, no nestalo sa tak. Nie je potom dôvod, aby či už súd prvého stupňa alebo odvolací súd uveril jeho argumentom, ktorými poukazuje na svoju nápravu počas výkonu trestu odňatia slobody v inej trestnej veci a absenciu potreby uloženia ďalšieho trestu. Rovnako nie je dôvod na to, aby súd pri ukladaní trestu neprihliadal na jeho trestnú minulosť ako sa domáha obžalovaný, nakoľko práve tento determinant jasne preukazuje nielen postoj obžalovaného k páchaniu trestnej činnosti, ale aj „potenciál“ k páchaniu ďalšej trestnej činnosti a možnosť jeho nápravy v podobe uloženia adekvátneho trestu.

Netreba opomínať na to, že okresný súd prejavil zhovievavosť pri uložení trestu nielen trestom pri samej spodnej hranici trestnej sadzby ale aj upustením od potrestania za skutok v bode 1/ obžaloby. Dôvodom na uloženie miernejšieho trestu nie sú ani osobné pomery obžalovaného, a to dve maloleté deti, pretože tieto mal už v čase spáchania skutkov, a teda mal si byť vedomí aj toho, že v prípade uloženia nepodmieneného trestu táto skutočnosť bezpochyby zasiahne aj jeho deti. Rovnako nedôvodné sa javí aj preceňovanie vyhlásenia o vine v zmysle § 257 ods. 1 písm. b) Trestného zákona, pretože táto skutočnosť mu bola zohľadnená v podobe poľahčujúcej okolnosti. Priznanie sa ku skutkom však bolo výrazne prevážené osobou obžalovaného ako recidivistu, ktorého nedokázali viesť k riadnemu spôsobu života ani opakované odsúdenia tým, že sústavne ignoruje zákazy stanovené Trestným zákonom. Pokiaľ ide o námietku o tom, že súd nevyužil oprávnenie v zmysle § 39 ods. 2 písm. d) Trestného zákona, odvolací súd u obžalovaného nevzhladol žiadne mimoriadne okolnosti ani osobné pomery na jeho strane, ktoré by odôvodňovali takýto postup. Jednak mal obžalovaný možnosť uzatvoriť s prokurátorom dohodu o vine a treste, ktorú na prvom hlavnom pojednávaní odmietol, a jednak vzhľadom na všetky

okolností skutku, jeho trestnú minulosť, možnosť nápravy na takýto postup nebol dôvod. Skutku v bode 2/ sa navyše dopustil závažnejším spôsobom konania, a to na chránenej osobe – osobe staršieho veku, o ktorej vedel, že sa vzhľadom na svoj osobitný status nebude môcť ubrániť.

Zhrnúc uvedené, uložený trest v takejto výmere považuje aj odvolací súd za dostatočný na jeho nápravu a ochranu spoločnosti a súčasne majú za vylúčené, aby účel trestu u obžalovaného bolo možné dosiahnuť trestnom odňatím slobody kratšieho trvania. Netreba opomínať i na to, že u obžalovaného sa predošlé početné odsúdenia ako i priestupkové postihy minuli účinku, odôvodneným postupom bolo vynútiť rešpektovanie zákona uložením trestu odňatia slobody v trvaní 3 roky a 6 mesiacov. Takýto trest považuje aj odvolací súd za zákonný, spravodlivý a primeraný.

Napokon, okresný súd postupoval správne aj pokiaľ ide o uloženie ochranného protitoxikomanického liečenia ambulantnou formou, poukazujúc pritom na závery znalkyne MUDr. Daniely Martiškovej, ktorá konštatovala u obžalovaného dlhoročnú závislosť od užívania omamných a psychotropných látok. Závislosť potvrdil aj sám obžalovaný, pričom spáchanie skutkov bolo motivované práve so zadovážením drogy, na ktorú potreboval peniaze. Počas výkonu trestu odňatia slobody obžalovaný abstinoval, avšak išlo o nútenú abstinenciu. Dôvodom bolo preto nariadenie ochranného opatrenia.

Výrok o náhrade škody ostal odvolacím prieskumom nedotknutý, keď obžalovaný jeho správnosť v odvolaní nenamietal.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti odvolací súd odvolanie obžalovaného podľa § 319 Trestného poriadku zamietol ako nedôvodné.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0, čiže jednomyseľne podľa § 163 ods. 4 Trestného poriadku v spojení s § 170 ods. 6 Trestného poriadku.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.